

A) The Early Shema**Danger of Delay**

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מו סעיף ט
 אשר יצר, ואין לשנות (וכן משמע בתוס' ומדכי פ"ק דברכות). כד' ו' טו' <טוב טז' <
 לומר (ל) בשחרית אחר שמע ישראל וגו': כה' בשכמל"ו, <טז' יז' <כא' * (לא) כי
לפעמים שוהין עם קריאת שמע לקרותה (לב) שלא בזמנה יד' { [יד] * (לג) ויוצא בזה
(טור).

Rokeach- Yom Tov when people come later to shul

Say at Least Minimum- You never know what may happen....

שו"ת מהרש"ל סימן סד

כשאני מגיע לק"ש דר"י הנשיא שהיא אחר לפיכך אני נוהג **לומר כל הפרשה ראשונה**
 עד ובשעריך וכן כתב רבי יונה בחדושי ברכות שזו היא ק"ש של ר"י הנשיא

If real Concern (all 3)

משנה ברורה סימן מו ס"ק לא

כי לפעמים - פי' משום דלפעמים שוהין הצבור [כן] לכן יאמרו בכל פעם בשכמל"ו (לא)
 דבלא ברוך שכמל"ו לא נראה הק"ש רק כסיפור דברים אך **[כז] יכוין שלא לצאת אלא**
 אם כן ירא שהצבור יעברו זמן ק"ש אבל כשלא יעברו מוטב לצאת ידי ק"ש עם הצבור
 שבצבור יקרא כל השלשה פרשיות ובברכותיה כמו שתקנו חז"ל לכתחלה. ובמקום
 שירא שהצבור יעברו זמן ק"ש יכוין לבו כדיון ק"ש ויכוין לצאת בזה המצות עשה
 דק"ש דבמצוה דאורייתא קי"ל בסימן ס' ס"ג דמצות צריכות כונה וי"א שיקרא כל
 הפרשה ראשונה ויותר טוב שאז יקרא כל השלשה פרשיות כמו שכתב הפר"ח כדי
 להזכיר יציאת מצרים בזמן ק"ש ובח"א בכלל ח' דין ז' הסכים להפר"ח

Bottom line is that it's in Silddur as a safety net.

B) Historical Reason (s)

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) ברכות השחר

לומר לפניך בכל יום אשרינו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו מה יפה מאוד ירושתנו.
 שאנו משכימין ומעריבין ערב ובקר בכל יום תמיד **ואומרים**
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד

Similar or Identical concern- Moved to Musaph

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) סדר תפילה

ורב שר שלום ריש מתיבתא דמתא מחסיא שדר הכי

לומר בתפלה של שחרית בשבתות ובימים טובים וביום הכפורים "פעמים", אין מנהג בישיבה ובבל כולה, אלא בתפלת מוסף בלבד, וביום הכפורים אף בנעילה. מפני שכשנגזרה גזרה על שונאיהן של ישראל שלא לקרות ק"ש כל עקר, היה אומר אותה ש"ץ בהבלעה בעמידה בכל תפלה דשחרית, בין בחול בין בשבת. כיון שבטלה הגזרה והיו פורסין את שמע כתקנה ומתפלליו, בקשו לסלקה כל עיקר שהרי חזרה ק"ש למקומה, אלא אמרו חז"ל שבאותו דור נקבע אותו במוסף שאין בה ק"ש. ולמה קבעו במוסף, כדי שיתפרסם הנס לדורות. לפיכך במוספין הוא דאומרה, 3 בתפלת שחר אין אמרו שהרי קרו ק"ש כתקנה. 0 2 1

Historical Explanation

History of the Jews:
From the Roman
Empire to the early
medieval period
By Simon Dubnow

236

HISTORY OF THE JEWS

Gnosticism, made great strides. The representatives of the ruling religion (Parseism) envisioned a great threat in the agitation of the Jews, Christians, and Manichaeists. Religious disputes became more frequent, intensifying the dissensions. At the instigation of the Persian Magii, King Yazdegerd II (438–457) persecuted the Christians and the Jews. He declared to the Christians in Armenia: "The religion of your master king must also be your religion, because we will not have to account to God for you." It was a primitive expression of the principle, *cujus regio ejus religio*. Confident that he possessed the complete truth, Yazdegerd wrote: "Insane are those men who maintain that God created death, and that He is the source of both Good and Evil," since this contradicts the Persian dogma of dualism (Ormuzd-Ahriman). Such "madmen" were punished in the name of the law. Judging by the vague chronicles, the persecutions of the Jews were expressed in prohibiting them to recite publicly the prayer *Shema*—the manifesto of religious monism; moreover, they were forbidden to observe the Sabbath, which especially perturbed the Persians (fire worshippers) who

together," joined in father-son collaboration, just as when they had set out earlier when "the two of them went together." Thus the *Akeda* was not a test just of Abraham, but of Isaac too.

קבלת על מלכות שמים / ACCEPTING THE SOVEREIGNTY OF HEAVEN

לְעוֹלָם — *Should always*. The section beginning here and extending until the recitation of the opening verse of the *Shema* comes from the early *Midrash Seder Eliyahu Raba*, and is a succinct statement of Jewish faith and loyalty to God. It was likely introduced during a period of persecution as a substitute for the full recitation of the *Shema* (*Shibbolei HaLeKet*). The ninth-century Gaon Mar Sar Shalom records that in the year 456 CE the Persian king Yazdegerd II forbade the observance of Shabbat as well as the *Shema*. An adherent of the Zoroastrian religion that proclaimed the

existence of two gods (one of light/goodness and one of darkness/evil), Yazdegerd sought to eradicate the belief in one God. In response, the sages of the time instituted two recitations of the first verse of *Shema*: the one here, which was to be recited at home, and another one as part of the Shabbat *Musaf Kedusha*. Although both contain only the first verse of the *Shema*, this sufficed to fulfill the *Shema* obligation.

יֵאָרָא שְׁמַיִם בְּסֵתֶר וּבְגָלוֹי — *Be God-fearing, whether in private or in public*. As this prayer was originally composed for a time of persecution, worshipers were urged to at least recite the *Shema* in private, hence the word וּבְגָלוֹי is missing from older *siddurim*. In *Seder Eliyahu Raba*, the word בְּסֵתֶר, "privately," is missing, too. Rashi urged the omission of the entire phrase, lest one think that religious observance is only necessary in private (*Shibbolei HaLeKet*). Indeed, this

New RCA Siddur- www.britannica.com/topic/Sasanian-dynasty **Yazdegerd II**, (flourished 5th century), king of the **Sāsānian dynasty** (reigned 438–457), the son and successor of **Bahrām V**. Sasanian dynasty Iranian dynasty **Sassanian**, also called **Sasanid**, ancient Iranian dynasty that ruled an empire (224–651 CE), rising through **Ardashīr I's** conquests in 208–224 CE and **destroyed by the Arabs** during the years 637–651

Baruch Shem Theme end of Kedushaa 146- Link with Parsshat Shemot